

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1341/2025
25.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Миланка Радовановић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високог савета судства, Привредног апелационог суда, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1223/24 од 10.12.2024. године, у седници одржаној 25.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ, одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1223/24 од 10.12.2024. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1223/24 од 10.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2839/22 од 08.11.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и утврђено право тужиле на јубиларну награду за навршених 40 година у радном односу код послодавца – Републике Србије. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужили по основу права утврђеног у ставу првом изреке пресуде исплати износ од 104.406,00 динара са законском затезном каматом од 01.06.2017. године. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужили на име трошкова парничног поступка исплати 251.305,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1223/24 од 10.12.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужили на име трошкова другостепеног поступка исплати 29.250,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености и основаности ревизије тужене на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) и члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној. Правноснажном пресудом усвојен је тужбени захтев тужиле и утврђено право тужиле на јубиларну награду за навршених 40 година у радном односу код послодавца – тужене Републике Србије и обавезана тужена да тужили исплат износ од 104.406,00 динара са законском затезном каматом од 01.06.2017. године, применом одредби Закона о раду и Посебног колективног уговора за државне органе. Имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите и начин пресуђења, то по оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, с обзиром на то да не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса, правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тужена уз ревизију није приложила правноснажне пресуде којима су у истој чињеничној и правној ситуацији донете другачије одлуке, због чега нису испуњени услови прописани чланом 404. став 1. ЗПП, за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, са којих разлога је применом члана 404. став 2. ЗПП, одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Тужба ради утврђење права на јубиларну награду и исплату по том основу поднета је 09.03.2020. године, а вредност предмета спора је 104.406,00 динара.

Чланом 441. ЗПП, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова, ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба односи на новначно потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности предмета спора.

С обзиром на то да се у овом случају не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), иако тужила тужбом тражи заштиту права из радног односа, јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ утврђење права на јубиларну награду и исплату по том основу, и како је вредност предмета спора 104.406,00 динара, то ревизија тужене није дозвољена.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић